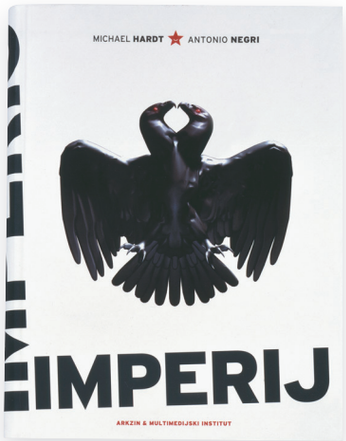

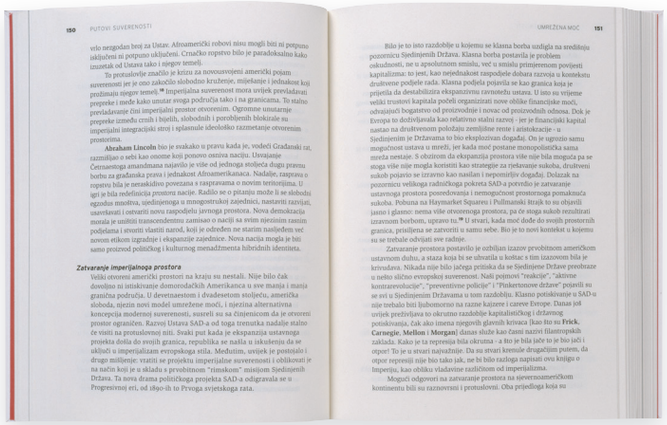

150 PUTOVI SUVERENOSTI

vrlo neugodan broj za Ustav. Afroamerički robovi nisu mogli biti ni potpuno uključeni ni potpuno uključeni. Crnačko ropstvo bilo je paradoksalno kako izuzetak od Ustava tako i njegov temelj.

Ta protuslovlje značilo je krizu za novoosnovljeni američki pojam suverenosti jer je ono zakočilo slobodno kruženje, miješanje i jednakost koji prožimaju njegov temelj.[18] Imperijalna suverenost mora uvijek prevladavati prepreke i mede kako unutar svoga područja tako i na granicama. To stalno prevladavanje čini imperijalni prostor otvorenim. Ogromne unutarnje prepreke između crnih i bijelih, slobodnih i porobljenih blokirale su imperijalni integracijski stroj i splasnule ideološko razmetanje otvorenim prostorima.

Abraham Lincoln bio je svakako u pravu kada je, vodeći Građanski rat, razmišljao o sebi kao onome koji ponovo osniva naciju. Usvajanje Četrnaestoga amandmana najavilo je više od jednoga stoljeća dugu pravnu borbu za građanska prava i jednakost Afroamerikanaca. Nadalje, raspravu o ropstvu bila je neraskidivo povezana s raspravama o novim teritorijima. U igri je bila nedefinicija prostora nacije. Radilo se o pitanju može li se slobodni egzodus mnoštva, sjedinjenoga u mnogostrukoj zajednici, nastaviti razvijati, usavršavati i ostvariti novu raspodjelu javnoga prostora. Nova demokracija morala je uniliti transcendentnu zamisao o naciji sa svim njezinim ranim podjelama i stvoriti vlastiti narod, koji je određen ne starim nasljeđem već novom etikom izgradnje i ekspanzije zajednice. Nova nacija mogla je biti samo prožeto političkog i kulturnog menadžmenta hibridnih identiteta.

Zatvaranje imperijalnoga prostora

Veliki otvoreni američki prostori na kraju su nestali. Nije bilo čak dovoljno ni istiskivanje domorodačkih Amerikanca u sve manja i manja granična područja. U devetnaestom i dvadesetom stoljeću, američka sloboda, nizin novi model umrežene moći, i nizina alternativna koncepcija modernoj suverenosti, susreli su sa činjenicom da je otvoreni prostor ograničen. Razvoj Ustava SAD-a od toga trenutka nadalje stalno će visiti na protuslovnoj niti. Svaki put kada je ekspanzija ustavnoga projekta došla do svojih granica, republika se našla u iskušenju da se uključi u imperijalizam evropskoga stila. Međutim, uvijek je postojalo i drugo mišljenje: vratiti se projektu imperijalne suverenosti i oblikovati je na način koji je u skladu s prvobitnom "rimskom" misijom Sjedinjenih Država. Ta nova drama političkoga projekta SAD-a odigravala se u Progresivnoj eri, od 1890-ih te Prvoga svjetskoga rata.

UMREŽENA MOĆ 151

Bilo je to isto razdoblje u kojemu se klasna borba uzdigla na središnju pozornicu Sjedinjenih Država. Klasna borba postavila je problem oskudnosti, ne u apsolutnom smislu, već u smislu primjerenom povijesti kapitalizma: to jest, kao nejednakost raspodjele dobara razvoja u kontekstu društvene podjele rada. Klasna podjela pojavila se kao granica koja je prijetila da destabilizira ekspanzivnu ravnotežu ustava. U isto su vrijeme veliki trustovi kapitala počeli organizirati nove oblike financijske moći, ostvarujući bogatstvo od proizvodnje i novac od proizvodnih odnosa. Dok je Europa to doživljavala kao relativno stalni razvoj - jer je financijski kapital nastao na društvenom položaju zemljišne rente i aristokracije - u Sjedinjenim je Državama to bio eksplozivan događaj. On je ugrozio samu mogućnost ustava u mreži, jer kada moć postane monopolistička sama mreža nestaje. S obzirom da ekspanzija prostora više nije bila moguća pa se stoga više nije mogla koristiti kao strategija za rješavanje sukoba, društveni sukob pojavio se izravno kao nasilan i nepomirljiv događaj. Dolazak na pozornicu velikoga radničkoga pokreta SAD-a potvrdio je zatvaranje ustavnoga prostora poneseđivanja i nemogućnost proširivanja pomaknutoga sukoba. Pobuna na Haymarket Squareu i Pullmanski štrajk to su objavili jasno i glasno: nema više otvorenoga prostora, pa će svaga sukob rezultirati izravnom borbom, upravo tu.[19] U stvari, kada moć dođe do svojih prostornih granica, prisiljena se zatvoriti u samu sebe. Bio je to novi kontekst u kojemu su se trebale odvijati sve radnje.

Zatvaranje prostora postavilo je ozbiljan izazov prvobitnom američkom ustavnom duhu, a staza koja bi se uhvatila u koštac s tim izazovom bila je krivudava. Nikada nije bilo jačega pritiska da se Sjedinjene Države preobraze u nešto slično evropskoj suverenosti. Naši pojmovi "reakcije", "aktivne kontrarevolucije", "preventivne policije" i "Pinkertonove države" pojavili su se svi u Sjedinjenim Državama u tom razdoblju. Klasno potiskivanje u SAD-u nije trebalo biti ljubomorno na razne kajzere i careve Europe. Danas još uvijek preživljava to okrutno razdoblje kapitalističkog i državnog potiskivanja, čak ako imena njegovih glavnih krivaca [kao što su **Frick**, **Carnegie**, **Mellon** i **Morgan**] danas služe kao čisti nazivi filantropskih zaklada. Kako je ta represija bila okrutna - a to je bila jače to je bio jači i otpor! To je u stvari najvažnije. Da su stvari krenule drugačijim putem, da otpor represiji nije bio tako jak, ne bi bilo razloga napisati ovu knjigu o Imperiju, kao obliku vladavine različitom od imperijalizma.
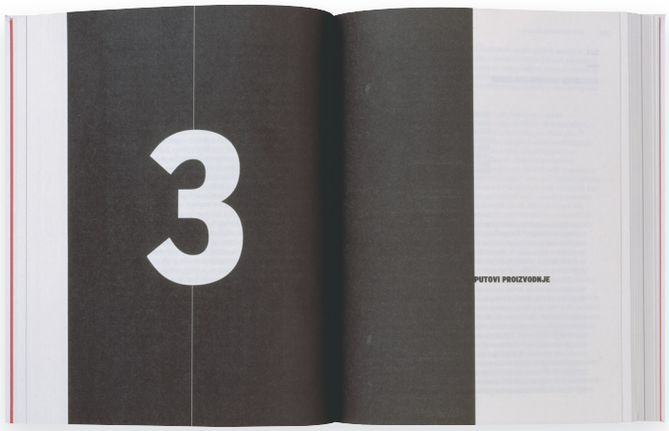
Mogući odgovori na zatvaranje prostora na sjeveroamričkom kontinentu bili su raznoversni i protuslovni. Oba priređivača koja su